

ความต้องการจำเป็นและแนวทางการพัฒนาการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการบริหารงานในโรงเรียน

สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามุกดาหาร

Need Assessment and Development Guidelines of Digital Technology Utilization for Administration in School Under Mukdahan Primary Educational Service Area Office

สุนิษา สุภาวงศ์¹ รองศาสตราจารย์ ดร. SAYANต์ บุญใบ² ดร.ปิญญ์ ทองเหลา³

Sunisa Supawong¹ Assoc. Prof. Dr.Sayan Bunbai² Dr.Pinyo Thonglao³

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อศึกษาความต้องการจำเป็นและแนวทางการพัฒนาการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการบริหารงานในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามุกดาหาร กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยคือ ผู้บริหารและครูผู้สอนในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามุกดาหาร จำนวน 336 คน จำแนกเป็นผู้บริหาร จำนวน 129 คน และครูผู้สอน จำนวน 207 คน จากจำนวน 248 โรงเรียน วิจัยด้วยวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น (Stratified random sampling) การกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างใช้ตารางของเครจซี่และมอร์แกน (Krejcie and Morgan, 1970, pp. 607 – 610, อ้างถึงใน บุญชม ศรีสะอาด, 2556, หน้า 43) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ คุณภาพของเครื่องมือแบบสอบถาม สภาพปัจจุบันของแบบสอบถามเกี่ยวกับการพัฒนาการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการบริหารงานในโรงเรียน เท่ากับ 0.826 และ ค่าความเชื่อมั่นของสภาพพึงประสงค์ของแบบสอบถามเกี่ยวกับการพัฒนาการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการบริหารงานในโรงเรียน เท่ากับ 0.897 ค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามรายข้อ (r) มีค่าอยู่ระหว่าง 0.589 – 0.835 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ความถี่ ใช้สถิติที (t-test ชนิด Independent Samples) ใช้การทดสอบเอฟ (F-test) แบบการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One way ANOVA) และการวิเคราะห์ค่าดัชนี จัดเรียงลำดับความต้องการจำเป็นแบบปรับปรุง (Modified Priority Needs Index; PNI modified) ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัยพบว่า

1. สภาพปัจจุบันของการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการบริหารงานในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามุกดาหาร ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอน โดยรวมและรายด้าน อยู่ในระดับมาก
2. ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างสภาพปัจจุบันของการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการบริหารงานในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามุกดาหาร ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน และครูผู้สอนจำแนกตาม

คำสำคัญ: ความต้องการจำเป็น การใช้เทคโนโลยีดิจิทัล

¹หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

²Master of Education Program in Educational Administration Sakon Nakhon Rajabhat University

³อาจารย์ประจำหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต และหลักสูตรครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

²Lecturer Master of Education Program and Doctor of Education Program in Educational Administration Sakon Nakhon Rajabhat University

³ผู้อำนวยการเชี่ยวชาญ โรงเรียนหนองหลวงศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร

³Expert Director Nongluangsuksa School The Secondary Educational Service Area Office SakonNakhon

*ผู้ติดต่อ, อีเมล: สุนิษา สุภาวงศ์, annie.suni1670@gmail.com

รับเมื่อ 5 ธันวาคม 2566 แก้ไข 21 มกราคม 2567 ตอรับ 24 มกราคม 2567

ตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง โดยรวม พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อพิจารณา
รายด้าน พบว่า ด้านการใช้งานเครื่องมือด้านดิจิทัล แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนด้านการเข้าถึง
และตระหนักดิจิทัล และด้านการใช้ดิจิทัลเพื่อการทำงาน ไม่แตกต่างกัน ส่วนด้านสภาพที่พึงประสงค์ของการใช้เทคโนโลยี
ดิจิทัลเพื่อการบริหารงานในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามุกดาหาร ตามความคิดเห็น
ของผู้บริหารโรงเรียน และครูผู้สอน จำแนกตามขนาดของโรงเรียน และประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน โดยรวมพบว่า
ไม่แตกต่างกัน

3. ความต้องการจำเป็นในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการบริหารงานในโรงเรียน พบว่า ด้านการใช้ดิจิทัล
เพื่อการทำงาน มีความต้องการจำเป็นมากที่สุด รองลงมาคือ ด้านการเข้าถึงและตระหนักดิจิทัล และด้านการใช้งาน
เครื่องมือด้านดิจิทัล ตามลำดับ

4. แนวทางการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการบริหารในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา
มุกดาหาร ที่ต้องพัฒนาคือ ด้านการใช้ดิจิทัลเพื่อการทำงาน โดยมีแนวทางพัฒนาด้านต่าง ๆ ดังนี้ 1) ส่งเสริมให้ครู
และบุคลากรสามารถเรียนรู้ ปรับตัว พัฒนาตนเอง และสร้างนวัตกรรมได้ คือ เป็นการส่งเสริมให้บุคลากรมีความรู้
ความสามารถในการพัฒนาตนเอง มีการสร้างสื่อดิจิทัลที่สามารถใช้งานได้จริง 2) การระดมความสามารถในการใช้
เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อสร้างสรรค์นวัตกรรมอย่างต่อเนื่อง คือ การสร้างสื่อดิจิทัลที่แปลกใหม่ในการใช้งานได้
หลากหลายรูปแบบในการบริหารงานในโรงเรียน และ 3) ให้ความช่วยเหลือ ชี้แนะในการทำงานโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัล
คือ ผู้บริหาร ครูผู้สอนสามารถให้ความช่วยเหลือ หรือชี้แนะแนวทางในการใช้สื่อดิจิทัลเพื่อการบริหารงานในโรงเรียน
ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ABSTRACT

The purpose of this research was to study the needs and ways to develop the use of digital technology for school administration Under the Office of Mukdahan Primary Educational Service Area. The sample used in the research Administrators and teachers in elementary school. A total of 336 people, divided into 129 executives and 207 teachers from 246 schools, the sampling method was stratified random sampling. The research instruments were questionnaires and interviews. Quality of questionnaire tools. The current state of the questionnaire about the development of using digital technology for school administration was 0.826 and the reliability of the desirable condition of the questionnaire about the development of using digital technology for school administration was 0.897. The discrimination power of the item questionnaire (r) was between 0.589 – 0.835. Statistics used in data analysis namely, frequency, using statistics (Independent Samples t – test) F – test, one – way ANOVA and index analysis were used. Sorted by Modified Priority Needs Index (PNI_{modified}), percentage, mean and standard deviation.

The findings were as follows:

1. Current and desirable conditions of using digital technology for school administration. Under the Office of Mukdahan Primary Educational Service Area according to the opinions of administrators and teachers at a high level.

2. The results of the comparison of the differences in the current status of the use of digital technology for school administration under the Office of the Primary Educational Service Area, Mukdahan, according to the opinions of school administrators and teachers classified by job position, overall, found that there were statistically

significant differences at the .01 level. When considering each aspect, it was found that the use of digital tools was statistically significant at the .01 level, while the aspects of digital access and awareness and the use of digital for work were not different. As for the desired conditions of the use of digital technology for school administration under the Office of the Primary Educational Service Area, Mukdahan, according to the opinions of school administrators and teachers classified by school size and work experience, overall, there were no differences.

3. The need for using digital technology for school administration was found that the use of digital technology for work Most needed

4. Guidelines for using digital technology for school administration Under the Office of Mukdahan Primary Educational Service Area that must be developed is digital us age to work the development guidelines are as follows: 1) Encourage teachers and personnel to learn, adapt, develop themselves and create innovation. Self – improvement ability Creating digital media that can actually be used 2) Mobilizing the ability to use digital technology to continuously create new innovations is the creation of new digital media that can be used in a variety of ways in the management of the organization. school, and 3) provide assistance. Guidance for work using digital technology is administrators, teachers can help. Or suggest ways to use digital media for effective school administration.

Keywords: Need Assessment, Use of Digital Technology

ภูมิหลัง

การก้าวเข้าสู่โลกยุคโลกาภิวัตน์เข้มข้นส่งผลกระทบต่อทุกภาคส่วนของสังคมทำให้เกิดความเจริญก้าวหน้า วัฒนธรรมการพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกัน และมาตรฐานเดียวกันทั่วโลก อันเนื่องจากการเปลี่ยนแปลงอย่างมากมาย หลายด้าน ทั้งทางด้านเทคโนโลยี ด้านการสาธารณสุข ด้านเศรษฐกิจและสังคม เป็นต้น ซึ่งส่งผลกระทบต่อการดำเนิน ชีวิตของผู้คนทั่วโลก ทำให้ผู้คนต่างต้องปรับตัวในการดำเนินชีวิต รวมถึงวงการศึกษาก็ได้รับผลกระทบไปด้วยเช่นกัน การจัดการเรียนรู้และการเรียนรู้ในยุคต่อไปที่ เรียกว่า ยุคดิจิทัล (Digital Era) การพัฒนานวัตกรรมและความก้าวหน้า ของเทคโนโลยีดิจิทัลอย่างก้าวกระโดด ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงเทคโนโลยีอย่างฉับพลัน (Disruptive technology) ซึ่งนอกจากจะส่งผลกระทบต่อระบบเศรษฐกิจแล้วยังส่งผลกระทบต่ออารยธรรมชีวิตของประชาชนในประเทศต่าง ๆ ทั่วโลก ที่ต้องเผชิญกับเทคโนโลยีดิจิทัลในชีวิตประจำวันมากมาย ทั้งด้านการเรียนการสอนในสถานศึกษา การจัดการทรัพยากร ธรรมชาติ การเดินทาง การใช้ข้อมูลข่าวสารเพื่อการบริหารและการจัดการ การทำงาน เทคโนโลยีสารสนเทศจึงเกี่ยวข้องกับ ทุกเรื่องในชีวิตประจำวัน ดังนั้น เยาวชนรุ่นใหม่จึงควรเรียนรู้และเข้าใจเกี่ยวกับเทคโนโลยีดิจิทัล เพื่อให้รู้เท่าทัน และนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อตนเอง สังคมและประเทศต่อไปซึ่งเป็นบทบาทของการศึกษาที่ต้องพัฒนาเด็กและเยาวชน ให้มีทักษะและความรู้ในเรื่องดังกล่าว (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2563, หน้า 24 – 25)

ทั้งนี้ การศึกษาในอนาคต ไม่เหมือนเดิมอีกต่อไป เพราะโลกเป็นโลกลักษณะใหม่เป็นโลกในอนาคต การศึกษา จะมีลักษณะใหม่ตามไปด้วย โลกในอนาคตจะมีลักษณะ 7 ประการด้วยกัน คือ 1) เป็นโลกของเทคโนโลยี 2) เป็นโลกของ การค้าขาย 3) เป็นโลกของโลกาภิวัตน์ 4) เป็นโลกของเมือง 5) เป็นโลกส่วนตัวของแต่ละคน 6) เป็นโลกของคนสูงอายุ 7) เป็นโลกของสิ่งแวดล้อมหรือเป็นโลกที่นำไปสู่การพัฒนาที่ยั่งยืนทั้ง 7 ข้อนี้มีจุดเริ่มต้นที่สำคัญคือเทคโนโลยี การเปลี่ยนแปลงเทคโนโลยีในอดีตที่ผ่านมาคือการเปลี่ยนโลกเสมอ ซึ่งจะเปลี่ยนมากหรือน้อยก็แล้วแต่บทบาท ของเทคโนโลยีนั้น (ไพฑูริย์ สันลารัตน์ และนักรบ หมี่แสน, 2560, หน้า 2 – 3)

การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการบริหารงานในสถานศึกษา พบว่า ผู้บริหารโรงเรียน โรงเรียนเป็นบุคคลหนึ่งที่มีหน้าที่รับผิดชอบโดยตรงเกี่ยวกับการวางแผนโรงเรียนและการวางแผนช่วยให้ผู้บริหารโรงเรียนหมั่นตัวได้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง ซึ่งการวางแผนนั้นต้องอยู่บนพื้นฐานการวางแผนเพื่ออนาคต มิใช่ ณ เวลาปัจจุบัน โรงเรียนหรือสถานศึกษาต่าง ๆ จึงจำเป็นต้องเตรียมรับการเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้นด้วย ซึ่งเดิมโรงเรียนนั้นเป็นสถานที่ปลายทางของการรับนโยบายต่าง ๆ เป็นผู้ปฏิบัติ เป็นผู้ดำเนินการตามที่ได้มีการวางแผนมาจากฝ่ายบริหารของประเทศ แต่จากการศึกษาพบว่า การยอมรับของโรงเรียนต่อเทคโนโลยีสารสนเทศคอมพิวเตอร์ ไม่ประสบความสำเร็จ นักเรียนและครูในโรงเรียนไม่ได้เร่งการใช้เทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ให้เกิดการเปลี่ยนแปลงมากนัก ข้อสังเกตเห็นว่าอาจมาจากระบบบริหารอำนาจแบบบนสู่ล่าง (Top – Down) ซึ่งขาดการพิจารณา ใส่ใจในบริบทและสภาพความเป็นจริงทางด้านการบริหารงานและวัฒนธรรมของโรงเรียน ดังนั้น หากทางโรงเรียนได้มีการปรับการบริหารโรงเรียน เป็นแบบการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน (School Based Management) โรงเรียนจำเป็นต้องเข้าใจ และใส่ใจในการวางแผนการเปลี่ยนแปลงเทคโนโลยีสารสนเทศของโรงเรียนมากยิ่งขึ้นจากเหตุผลและความจำเป็นดังกล่าว ผู้บริหารโรงเรียนสถานศึกษายุคใหม่จำเป็นต้องใช้เทคโนโลยีเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพ ในการบริหารจัดการศึกษาในสถานศึกษาอย่างเร่งด่วน การนำเอานโยบายทางการศึกษาของทุกระดับไปบริหารการจัดการในสถานศึกษา เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ และพัฒนาตนเองอย่างเต็มศักยภาพ เพื่อให้เป็นคนดี มีปัญญา และสามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีสุขดังนั้น ผู้บริหารโรงเรียนจึงเป็นผู้ที่มีบทบาทสำคัญที่สุดในการบริหารการจัดการในสถานศึกษาให้บรรลุเป้าหมายโดยเฉพาะในการนำเอาเทคโนโลยีมาใช้ในการเรียนการสอน (พิพัฒน์พงศ์ ม่วงกล้า และพิมลพรรณ เพชรสมบัติ, 2564, หน้า 273)

จากที่กล่าวมาข้างต้น แนวทางการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลมีคหุ่สำคัญอย่างยิ่งต่อการบริหารงานในโรงเรียนให้มีประสิทธิภาพ บรรลุตามวัตถุประสงค์ขององค์กร ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาความต้องการจำเป็นและแนวทางการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการบริหารงานในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจุกดาหาร จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง ขนาดโรงเรียน และประสบการณ์ทำงาน ซึ่งผลการวิจัยสามารถนำไปใช้ประโยชน์ในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในโรงเรียน ส่งผลให้เกิดการบริหารที่มีประสิทธิภาพ เพื่อประโยชน์สูงสุดประเทศชาติต่อไป

คำถามของการวิจัย

1. สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการบริหารงานในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจุกดาหาร ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน และครูผู้สอนอยู่ในระดับใด
2. สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการบริหารงานในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจุกดาหาร ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน และครูผู้สอน จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง ประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน และขนาดโรงเรียนที่ต่างกัน แตกต่างกันหรือไม่ อย่างไร
3. ความต้องการจำเป็นในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการบริหารงานในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจุกดาหารตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน และครูผู้สอน อยู่ในระดับใด
4. แนวทางการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการบริหารงานในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจุกดาหาร ควรเป็นอย่างไร

ความมุ่งหมายของการวิจัย

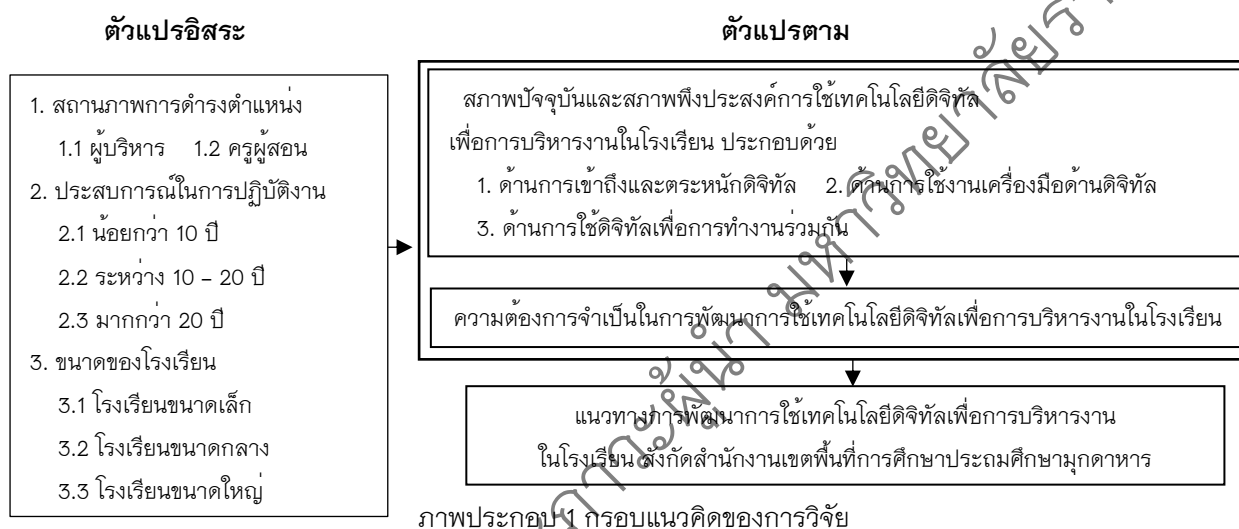
1. เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการบริหารงานในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจุกดาหาร ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน และครูผู้สอน

2. เพื่อเปรียบเทียบสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการบริหารงานในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามุกดาหาร จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง ประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน และขนาดโรงเรียน ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน และครูผู้สอน

3. เพื่อศึกษาระดับความต้องการจำเป็นและแนวทางการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการบริหารงานในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามุกดาหาร ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน และครูผู้สอน

4. เพื่อหาแนวทางการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการบริหารงานในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามุกดาหาร

กรอบแนวคิดของการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากรในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหารและครูผู้สอน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามุกดาหาร ปีการศึกษา 2565 จำนวน 2,083 คน จำแนกเป็นผู้บริหารจำนวน 238 คน และจำแนกเป็นครูผู้สอนจำนวน 1,845 คน จาก 246 โรงเรียน

2. กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้บริหารและครูผู้สอนในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามุกดาหาร ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2565 จำนวน 336 คน จำแนกเป็นผู้บริหาร จำนวน 129 คน และครูผู้สอน จำนวน 207 คน การกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่าง โดยเทียบตารางของเครซีและมอร์แกน Krejcie and Morgan (Krejcie and Morgan, 1970, pp. 607 – 610) ซึ่งได้มาซึ่งกลุ่มตัวอย่างโดยการสุ่มแบบแบ่งชั้น Stratified Random Sampling (บุญชม ศรีสะอาด, 2560, หน้า 121) ในการวิจัยครั้งนี้ ใช้กลุ่มตัวอย่าง 336 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถาม (Questionnaire) จำนวน 1 ชุด เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นใหม่ จากการทบทวนเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง แบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามและข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วย สถานภาพการดำรงตำแหน่ง มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check List)

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับการวิจัยเรื่อง ความต้องการจำเป็นและแนวทางการพัฒนาการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการบริหารงานในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามุกดาหาร มีลักษณะเป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) แบ่งออกเป็น 5 ระดับ ตามแนวความคิดของลิเคอร์ท (Likert's Scale) (บุญชม ศรีสะอาด, 2556, หน้า 82) อยู่ในระดับ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับงานวิจัยเรื่องความต้องการจำเป็นและแนวทางการพัฒนาการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการบริหารงานในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามุกดาหาร

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ผู้วิจัยเสนอคำร้องต่อสำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนครทำหนังสือเพื่อขออนุญาตและขอความอนุเคราะห์ไปยังโรงเรียนในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามุกดาหาร เพื่อขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล
2. ผู้วิจัยติดตามขอรับแบบสอบถามคืนด้วยตนเอง จำนวน 336 ชุด
3. ตรวจสอบความถูกต้องครบถ้วนสมบูรณ์ของแบบสอบถาม
4. ผู้วิจัยส่งแบบสอบถามไปยังผู้บริหาร ครูผู้สอนในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามุกดาหาร โดยการส่งหนังสือขอความอนุเคราะห์ในการตอบแบบสอบถาม ซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย โดยจัดส่งแบบสอบถามด้วยตนเอง ทางไปรษณีย์ และแบบออนไลน์ เมื่อได้แบบสอบถามคืนมาตรวจสอบความสมบูรณ์ของข้อมูล นำแบบสอบถามที่มีความสมบูรณ์ครบถ้วนมาทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่

1. สถิติพื้นฐาน ได้แก่ 1.1 ความถี่ (Frequency) 1.2 ร้อยละ (Percentage) 1.3 ค่าเฉลี่ย (Mean)
- 1.4 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

สรุปผลของการวิจัย

1. สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการบริหารในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามุกดาหาร ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอน

1.1 สภาพปัจจุบัน โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.17$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยเรียงจากมากไปหาน้อยดังนี้ ด้านการเข้าถึงและตระหนักดิจิทัล ด้านการใช้งานเครื่องมือด้านดิจิทัล และในส่วนด้านที่อยู่อันดับสุดท้าย คือ ด้านการใช้ดิจิทัลเพื่อการทำงาน

1.2 สภาพที่พึงประสงค์ โดยรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.39$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยเรียงจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ด้านการเข้าถึงและตระหนักดิจิทัล ด้านการใช้ดิจิทัลเพื่อการทำงาน และในส่วนด้านที่อยู่อันดับสุดท้าย คือ ด้านการใช้งานเครื่องมือด้านดิจิทัล

2. สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการบริหารงานในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามุกดาหาร ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอน จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง ประสบการณ์ในการปฏิบัติงานและขนาดโรงเรียนที่ต่างกัน พบว่า

2.1 สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการบริหารงานโรงเรียน ตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง

2.1.1 สภาพปัจจุบัน จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านการใช้งานเครื่องมือด้านดิจิทัล แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนด้านการเข้าถึง และตระหนักดิจิทัล และด้านการใช้ดิจิทัลเพื่อการทำงาน ไม่แตกต่างกัน

2.1.2 สภาพที่พึงประสงค์ จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง พบว่า โดยรวมและรายด้าน ไม่แตกต่างกัน

2.2 สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการบริหารงานโรงเรียน จำแนกตามขนาดโรงเรียน

2.2.1 สภาพปัจจุบันจำแนก ตามขนาดของโรงเรียน โดยรวมพบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านการเข้าถึงและตระหนักดิจิทัล และด้านการใช้งานเครื่องมือด้านดิจิทัล แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2.2.2 สภาพที่พึงประสงค์จำแนกตามขนาดของโรงเรียน โดยรวมและรายด้าน พบว่า ไม่แตกต่างกัน

2.3 สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการบริหารงานโรงเรียนจำแนกตามประสบการณ์ในการปฏิบัติงานที่ต่างกัน

2.3.1 สภาพปัจจุบัน จำแนกตามประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน โดยรวม พบว่าไม่แตกต่างกัน

2.3.2 สภาพที่พึงประสงค์จำแนกตามประสบการณ์ในการปฏิบัติงานโดยรวม พบว่า ไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ไม่แตกต่างกัน

3. ความต้องการจำเป็นในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการบริหารในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามุกดาหาร ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอน โดยเรียงลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ด้านการใช้ดิจิทัลเพื่อการทำงาน ($PNI_{modified} = 0.063$) ด้านการเข้าถึงและตระหนักดิจิทัล ($PNI_{modified} = 0.049$) ในส่วนด้านที่อยู่อันดับสุดท้ายคือ ด้านการใช้งานเครื่องมือด้านดิจิทัล ($PNI_{modified} = 0.048$)

4. แนวทางการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการบริหารในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามุกดาหาร ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอน โดยพิจารณาเรียงลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นจากมากไปหาน้อย ดังนี้ 1) ด้านการใช้ดิจิทัลเพื่อการทำงาน 2) ด้านการเข้าถึงและตระหนักดิจิทัล และ 3) ด้านการใช้งานเครื่องมือด้านดิจิทัลซึ่งผู้วิจัยได้นำผลการจัดลำดับความต้องการจำเป็นดังกล่าวลงพื้นที่ศึกษาดูงานเก็บข้อมูลภาคสนาม โรงเรียนที่มีความเป็นเลิศ (Best Practice) ในการนำการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการบริหารงานโรงเรียนมาใช้ในการบริหารจัดการศึกษา จนประสบผลสำเร็จเป็นที่ประจักษ์ ซึ่งโรงเรียนที่เข้าไปเก็บข้อมูลภาคสนามประกอบด้วย ดังนี้ 1) โรงเรียนมุกดาลัย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามุกดาหาร 2) โรงเรียนร่มเกล้า สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามุกดาหาร และ 3) โรงเรียนบ้านดงมอน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามุกดาหาร แล้วนำมาสรุปเป็นแนวทางการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการบริหารในโรงเรียน

จากการลงพื้นที่ศึกษาดูงาน โรงเรียนที่มีความเป็นเลิศ (Best Practice) ทั้ง 3 โรงเรียน ในการนำการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการบริหารงานโรงเรียนมาใช้ในการบริหารงานจัดการศึกษา จนประสบผลสำเร็จเป็นที่ประจักษ์ในรูปแบบของการศึกษาเอกสาร การสังเกตการณ์ การสอบถาม การพูดคุย การสัมภาษณ์อย่างเป็นทางการ

และการสัมภาษณ์อย่างไม่เป็นทางการ ผู้วิจัยสามารถสรุปเป็นแนวทางการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการบริหารในโรงเรียนในแต่ละด้าน ได้ดังนี้

1. ด้านการใช้ดิจิทัลเพื่อการทำงาน ผู้บริหารควรเป็นผู้ที่พัฒนาตนเองอย่างสม่ำเสมอ หาความรู้เทคนิคใหม่ ๆ มาใช้ในการพัฒนางาน ต้องการสร้างความเชื่อมั่นศรัทธาให้เกิดขึ้นกับตัวเอง ยอมรับที่จะเรียนรู้เทคนิคใหม่ ๆ ในสิ่งที่จะเกิดประโยชน์กับการบริหารการศึกษา
2. ด้านการเข้าถึงและตระหนักดิจิทัล ผู้บริหารควรมีทักษะพื้นฐานในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลให้ความสำคัญกับการวางแผนในการปฏิบัติงานและปฏิบัติงานตามแผนงานที่วางไว้ ในการวางแผนควรเกิดจากการร่วมประชุมวางแผนของครูผู้สอนและบุคลากรและผู้ที่เกี่ยวข้อง มีการพัฒนาตนเองอยู่ตลอดเวลา ให้ทันต่อเหตุการณ์ ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของโลกที่เทคโนโลยีเข้ามามีบทบาทในชีวิตประจำวันมีการเทคโนโลยีเข้ามาช่วยในการบริหารงานทั้ง 4 ฝ่าย
3. ด้านการใช้งานเครื่องมือด้านดิจิทัล ผู้บริหารควรเป็นผู้ที่พัฒนาตนเองอย่างสม่ำเสมอ หาความรู้เทคนิคใหม่ ๆ มาใช้ในการพัฒนางาน ต้องการสร้างความเชื่อมั่นศรัทธาให้เกิดขึ้นกับตัวเอง ยอมรับที่จะเรียนรู้เทคนิคใหม่ ๆ ในสิ่งที่จะเกิดประโยชน์กับการบริหารการศึกษา มีการกระตุ้นให้ครูผู้สอนและบุคลากรเกิดแรงขับในการปฏิบัติงาน กระตุ้นให้ครูผู้สอนปลงบุคลากรเกิดความต้องการที่จะประสบความสำเร็จ

อภิปรายผลการวิจัย

1. การเปรียบเทียบสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์การพัฒนาการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการบริหารงานโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอำเภอคำชะอี ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอน

1.1 สภาพปัจจุบันการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการบริหารงานโรงเรียน โดยรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.17$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยเรียงจากมากไปหาน้อยดังนี้ ด้านการใช้ดิจิทัลเพื่อการทำงาน ด้านการเข้าถึงและตระหนักดิจิทัลและในส่วนด้านที่อยู่อันดับสุดท้ายคือ ด้านการใช้งานเครื่องมือด้านดิจิทัลเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ ผู้บริหารเล็งเห็นคุณลักษณะหรือพฤติกรรมออกมาให้เห็นโดยมีการแสดงความเป็นผู้นำการเปลี่ยนแปลงให้ทันกับยุคสมัย ปรับเปลี่ยนวิธีการบริหาร เน้นการมีส่วนร่วมของบุคลากรในการร่วมวางแผนร่วมคิดร่วมทำ ร่วมรับผิดชอบ เน้นการทำงานที่เป็นระบบแบบแผน มีการนำเทคโนโลยีเข้ามาใช้ในการบริหารจัดการและเป็นผู้สนับสนุนส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีในการจัดการเรียนการสอน จึงส่งผลให้ภาวะผู้นำของผู้บริหารในยุคความปกติใหม่ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอนอยู่ในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับชัยวิชัญ เชมปัญญา (2562, หน้า 95 – 97) ได้ทำการวิจัยเรื่อง สภาพและแนวทาง การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการศึกษาของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษา เขต 22 ผลการวิจัยพบว่า การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการศึกษา ของโรงเรียนตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอนโดยรวมและรายด้าน อยู่ในระดับ มากทุกด้าน

1.2 สภาพที่พึงประสงค์การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการบริหารงานโรงเรียน โดยรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.39$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยเรียงจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ด้านการเข้าถึงและตระหนักดิจิทัล ด้านการใช้ดิจิทัลเพื่อการทำงาน และในส่วนด้านที่อยู่อันดับสุดท้าย คือ ด้านการใช้งานเครื่องมือด้านดิจิทัล ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ ผู้บริหารวางแผนอย่างเป็นระบบ มีการประสานความร่วมมือกับทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องในการร่วมกันวางแผน ร่วมกันปฏิบัติงาน ร่วมรับผิดชอบต่อสิ่งที่เกิดขึ้นจากการปฏิบัติงาน อีกทั้งยังเป็นผู้นำการเปลี่ยนแปลง ทันยุคทันสมัย ยอมรับที่จะเรียนรู้สิ่งใหม่ ๆ มีการส่งเสริมสนับสนุนการใช้เทคโนโลยีมาใช้ในการบริหารและใช้ในการจัดการเรียนการสอน และมีการวางแผนการพัฒนาสถานศึกษาอย่างชัดเจนสามารถนำวิสัยทัศน์ขององค์กรสู่การปฏิบัติได้อย่างมีประสิทธิภาพ ใช้เทคนิคที่หลากหลาย เพื่อนำมาปฏิบัติให้บรรลุ

เป้าหมาย จึงทำให้ให้ความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอนอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับ มานะ แม่เขียว (2561, หน้า 68 – 70) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การศึกษาบทบาทหน้าที่ของครูผู้สอนในการ จัดการเรียนการสอนในศตวรรษที่ 21 ของโรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดชัยภูมิ ผลการวิจัยบทบาทหน้าที่ของครูผู้สอนในการจัดการเรียนการสอนในศตวรรษที่ 21 ของโรงเรียน สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดชัยภูมิพบว่าภาพรวม อยู่ในระดับมาก

2. การเปรียบเทียบความแตกต่างสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการบริหารงานโรงเรียน ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอน จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง ขนาดโรงเรียน และประสบการณ์ในการปฏิบัติงานมีรายละเอียด ดังนี้

2.1 สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการบริหารงานโรงเรียน ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอน จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่งมีรายละเอียดดังนี้

2.1.1 สภาพปัจจุบันการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการบริหารงานโรงเรียน ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอน จำแนกตามขนาดของโรงเรียน โดยรวม พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านการเข้าถึงและตระหนักดิจิทัล และด้านการใช้งานเครื่องมือด้านดิจิทัล แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนในโรงเรียนขนาดกลาง และโรงเรียนขนาดใหญ่/ใหญ่พิเศษ มีความคิดเห็นสูงกว่าผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอนในโรงเรียน ขนาดเล็ก ไม่ว่าจะเห็นทักษะขั้นต้นสำหรับการทำงานด้านทักษะการใช้โปรแกรมในการ ทำงานให้เกิดประสิทธิภาพ ทักษะประยุกต์สำหรับการทำงานด้านทักษะการใช้สื่อสังคม ออนไลน์เพื่อการศึกษา ผลการวิจัยครั้งนี้ สอดคล้องกับงานวิจัยของชัยวิชญ์ เข็มปัญญา (2562, หน้า 95 – 97) ได้ทำการวิจัยเรื่อง สภาพและแนวทางการพัฒนาการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการศึกษาของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 22 กลุ่มตัวอย่างประกอบด้วย ผู้บริหารและครูผู้สอนผลการวิจัยพบว่า สภาพการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการศึกษา จำแนกตามขนาดโรงเรียน โดยรวมแตกต่างกัน อย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยโรงเรียนขนาดเล็ก มีสภาพการใช้เทคโนโลยี ดิจิทัลเพื่อการศึกษา น้อยกว่าโรงเรียนขนาดใหญ่/ใหญ่พิเศษ

2.1.2 สภาพที่พึงประสงค์การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการบริหารงานโรงเรียน ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอน จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง พบว่า โดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน ไม่เป็นตามสมมติฐาน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ ผู้บริหารและครูผู้สอนมีความคาดหวังในเรื่องการปฏิบัติหน้าที่ การพัฒนาสถานศึกษา และการบริหารสถานศึกษาของผู้บริหารไปในทิศทางเดียวกัน ส่งผลให้ผู้บริหารและครูผู้สอนมีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของชัยวิชญ์ เข็มปัญญา (2562, หน้า 95 – 97) ได้ทำการวิจัยเรื่อง สภาพและแนวทางการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการศึกษาของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 22 กลุ่มตัวอย่างประกอบด้วย ผู้บริหารและครูผู้สอน ผลการวิจัยพบว่า สภาพการใช้เทคโนโลยี ดิจิทัลเพื่อการศึกษาของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 22 จำแนกตามสถานภาพ โดยรวมไม่แตกต่างกัน

2.2 สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการบริหารงานโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภูพาน ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอน จำแนกตามขนาดโรงเรียน มีรายละเอียดดังนี้

2.2.1 สภาพปัจจุบันการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการบริหารงานโรงเรียน ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอน จำแนกตามขนาดของโรงเรียน โดยรวม พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านการเข้าถึงและตระหนักดิจิทัล และด้านการใช้งานเครื่องมือด้านดิจิทัล แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนในโรงเรียนขนาดกลาง และโรงเรียน

ขนาดใหญ่/ใหญ่พิเศษ มีความคิดเห็นสูงกว่าผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอนในโรงเรียน ขนาดเล็ก ไม่ว่าจะบันทึกคะแนนสำหรับการดำเนินงานด้านทักษะการใช้โปรแกรมในการทำงานให้เกิดประสิทธิภาพ ทักษะประยุกต์สำหรับการดำเนินงานด้านทักษะการใช้สื่อสังคมออนไลน์เพื่อการศึกษา ผลการวิจัยครั้งนี้ สอดคล้องกับงานวิจัยของชัยวิชัญ เชมปัญญา (2562, หน้า 95 - 97) ได้ทำการวิจัยเรื่อง สภาพและแนวทางการพัฒนาการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการศึกษาของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 22 กลุ่มตัวอย่างประกอบด้วย ผู้บริหาร และครูผู้สอนผลการวิจัยพบว่า สภาพการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการศึกษา จำแนกตามขนาดโรงเรียน โดยรวมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยโรงเรียนขนาดเล็ก มีสภาพการใช้เทคโนโลยี ดิจิทัลเพื่อการศึกษา น้อยกว่าโรงเรียนขนาดใหญ่/ใหญ่พิเศษ

2.2.2 สภาพที่พึงประสงค์การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการบริหารงานโรงเรียน ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอน จำแนกตามขนาดของโรงเรียน โดยรวมและรายด้าน พบว่า ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ โรงเรียนขนาดเล็กมีจำนวนบุคลากรน้อยกว่าโรงเรียนขนาดกลางขนาดใหญ่ และใหญ่พิเศษ และบุคลากรดังกล่าวยังต้องรับผิดชอบภาระงานเป็นจำนวนมาก ซึ่งมีบริบทที่มีความพร้อมในหลาย ๆ ด้าน ทั้งในด้านบุคลากร งบประมาณ เทคโนโลยีต่าง ๆ จึงทำให้สถานศึกษาดังกล่าวมีบุคลากรที่พร้อมในการช่วยเหลืองานของผู้บริหารสถานศึกษาให้บรรลุวัตถุประสงค์ได้

2.3 สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการบริหารงานโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาภาคกลาง ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอน จำแนกตามประเภทการดำเนินการปฏิบัติงานที่ต่างกัน มีรายละเอียดดังนี้

2.3.1 สภาพปัจจุบันการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการบริหารงานโรงเรียน ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอน จำแนกตามประเภทการดำเนินการปฏิบัติงาน โดยรวมพบว่า ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ ผู้บริหารและครูผู้สอนที่มีประสบการณ์ในการทำงานมากจะสามารถรู้และเข้าใจในระบบการบริหาร การจัดการสถานศึกษา การปฏิบัติงานด้านต่าง ๆ ได้มากกว่าผู้บริหารและครูผู้สอนที่มีประสบการณ์ในการทำงานน้อย เนื่องจากได้รับประสบการณ์จากการพบเจอสถานการณ์ที่เกิดจากการปฏิบัติงานที่เข้ามาหลายปี การสะสมประสบการณ์ การฝึกอบรวมและการพัฒนาตนเองที่สะสมมานาน จึงทำให้ความเห็นเห็นแตกต่างกัน สอดคล้องกับงานวิจัยของ ชีรศักดิ์ สารสมศรี (2563, หน้า 353) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหารในยุคการศึกษา 4.0 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 29 พบว่า ผู้บริหารและครูผู้สอนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 29 ที่มีประสบการณ์ทำงานแตกต่างกัน โดยรวมและรายด้าน มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2.3.2 สภาพที่พึงประสงค์การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการบริหารงานโรงเรียน ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอน จำแนกตามประเภทการดำเนินการปฏิบัติงาน โดยรวม พบว่า ไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะยุคนี้เป็นยุคแห่งการเปลี่ยนแปลงแบบก้าวกระโดด ทั้งด้านการใช้ชีวิต การเกิดนวัตกรรม และเทคโนโลยีใหม่ ๆ ซึ่งผลจากการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว จึงทำให้ผู้บริหารและครูผู้สอนซึ่งไม่ว่าจะปฏิบัติงานนานน้อยต่างกันอย่างไร ปฏิบัติงานอยู่ในโรงเรียนที่ขนาดต่างกัน บริบทที่ต่างกันจะต้องปรับตัว เปลี่ยนแปลงและพัฒนาตนเองอยู่ตลอดเวลา สอดคล้องกับงานวิจัยของรุจากรณี ลักษณะดี (2565, หน้า 81) ได้ทำการวิจัยเรื่องภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารในสหวิทยาเขตบ้านบึง 1 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาชลบุรี เขต 1 พบว่า ครูผู้สอนที่มีประสบการณ์การทำงานต่างกัน มีความคิดเห็นต่อภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารในสหวิทยาเขตบ้านบึง 1 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาชลบุรี เขต 1 โดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน

3. ผลการศึกษาความต้องการจำเป็นในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการบริหารในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานี ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอน พบว่า โดยพิจารณาเรียงลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ด้านการใช้ดิจิทัลเพื่อการทำงาน ต้องการจำเป็นในการพัฒนาอยู่ในอันดับแรก ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ อุดมมาน หลีสันมะหมัด (2560, หน้า 23) ได้กล่าวว่า เทคโนโลยีดิจิทัลมีความจำเป็นและเป็นเครื่องมือในการดำเนินงานขององค์กรในปัจจุบันเป็นอย่างมาก เนื่องจากประโยชน์ที่ได้รับจากเทคโนโลยีดิจิทัลนั้น นอกจากจะช่วยประมวลผลข้อมูลที่เกิดขึ้นในชีวิตประจำวันให้กลายเป็นดิจิทัลที่ดี ถูกต้องและสามารถนำไปใช้ประโยชน์ตามความต้องการได้แล้ว ยังมีส่วนช่วยให้องค์กรมีความได้เปรียบในการแข่งขันทางธุรกิจอีกด้วย ทั้งนี้เทคโนโลยีดิจิทัลจะต้องถูกนำไปใช้ร่วมกันกันได้ระหว่างทรัพยากรอื่น ๆ ภายในองค์กรได้อย่างลงตัว นอกจากนี้ เทคโนโลยีดิจิทัลยังมีความสำคัญในการพัฒนาประเทศให้เจริญก้าวหน้าในด้านการเมืองการปกครอง สังคม วัฒนธรรม สุขภาพ ความมั่นคงปลอดภัย การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์โดยใช้ในการด้านการศึกษาเพื่อพัฒนาความรู้ความสามารถ แสวงหาความรู้ ใช้ในการบริหารการศึกษาตลอดจนใช้เทคโนโลยีดิจิทัลและบริการดิจิทัล

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 สภาพปัจจุบันการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการบริหารงานโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานี ด้านที่อยู่ในลำดับน้อยที่สุดคือ ด้านการใช้งานเครื่องมือด้านดิจิทัล ผู้บริหารควรพัฒนาตนเอง ด้านการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล และในผ่านต่าง ๆ เท่าที่สามารถดำเนินการได้

1.2 สภาพที่พึงประสงค์การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการบริหารงานโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานี ด้านที่อยู่ในลำดับมากที่สุดมีสองด้านคือ ด้านการเข้าถึงและตระหนักดิจิทัล ผู้บริหารควรพัฒนาตนเองด้านการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลอยู่เสมอเพื่อให้ทันกับเทคโนโลยีเข้ามามีบทบาทในชีวิตประจำวัน

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัย ครั้งต่อไป

2.1 ควรศึกษาการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการบริหารงานโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานี ด้านการใช้งานเครื่องมือด้านดิจิทัล ซึ่งเป็นด้านที่มีระดับความต้องการจำเป็นมาก เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาได้ตรงกับความต้องการอย่างแท้จริง

2.2 ควรมีการวิจัยติดตามผลการนำ สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์แนวทางการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการบริหารในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานีให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

เอกสารอ้างอิง

ชัยวิชญ์ เข็มปัญญา และคณะ. (2563). สภาพและแนวทางการพัฒนาการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการศึกษาของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 22. *วารสารคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยนครพนม*, 14(3), 35 – 36.

ธีรศักดิ์ สารสมัค. (2563). *ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหารในยุคการศึกษา 4.0* สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 29. วิทยานิพนธ์ ค.ม. อุบลราชธานี: มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี.

บุญชม ศรีสะอาด. (2560). *การวิจัยเบื้องต้น*. (พิมพ์ครั้งที่ 10). กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.

- พิพัฒน์พงศ์ ม่วงกล้า และพิมลพรรณ เพชรสมบัติ. (2564). การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ ในการบริหารงานวิชาการ ของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี. *วารสารวิชาการ มหาวิทยาลัยปทุมธานี*, 13(1), 271 – 282.
- ไพฑูริย์ ลินลารัตน์ และนักรบ หมี่แสน. (2560). *ความเป็นครูและการพัฒนาครูมืออาชีพ*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- มานะ แม่เขียว. (2561). การศึกษาบทบาทหน้าที่ของครูในการจัดการเรียนการสอนในศตวรรษที่ 21 ของโรงเรียน สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดชัยภูมิ. วิทยานิพนธ์ ค.ม. ชัยภูมิ: มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ.
- รุจาภรณ์ ลักษณะดี (2565). *ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาในสหวิทยาเขตบ้านบึง 1 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 1*. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเกริก.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2563). *กฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหาร ราชการกระทรวงศึกษาธิการ กฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา*. กรุงเทพฯ: อีเลฟเว่นสตาร์ อินเทอร์เน็ต.
- อุศมาน หลีสันมะหมัด. (2560). *สภาพและปัญหาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 16*. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. สงขลา: มหาวิทยาลัยหาดใหญ่.
- Krejcie, R. V., & Morgan, D. W. (1970). Determining sample size for research activities. *Educational and Psychological Measurement*, 30(3), 607 – 610.